

ISKRICE

List učenika OŠ Gornja Vežica, Rijeka • Godina XLIII. • Broj 43 • lipanj 2019.

- ŠKOLSKO ZRCALO
- SVIJET OKO NAS
- TERENSKA NASTAVA, IZLETI, EKSKURZIJE
- ZELENO ŠKOLSKO ZRCALO
- SPORT I SPORTAŠI

ISKRICE, učnički list OŠ Gornja Vežica,
godina XLIII., broj 43, lipanj 2019.

Izlazi jednom godišnje

Adresa uredništva

OŠ Gornja Vežica

Gornja Vežica 31

51000 Rijeka

tel./fax: 051/411-516

e-mail: os-rijeka-021@skole.t-com.hr

Nakladnik: OŠ Gornja Vežica

Za nakladnika: ravnateljica Bojana Matešin, prof.

Urednica: Tamara Broznić Škalamera, prof.

Fotografije: u listu su korištene fotografije iz školske fotodokumentacije i obiteljskih albuma

Uredništvo: Marko Drozdek, Evelin Francetić, 8.a, Vita Blašković, Neva Matić Mesarosz, Dora Pleše, 7.b, Helen Vojvodić i Dora Oštrić, 7.c

Teme:

Poziv na igru

Razgovor s povodom

Projekt „Izumi“

Radionice

Putovanja

Eko, eko...

Moda

Naši uspjesi

Drage čitateljice i čitatelji,

Još je jedna školska godina iza nas. Vjerujemo da ste se marljivo i uporno trudili postići najbolje rezultate i da ste zadovoljni svojim postignućima. Neke od školskih aktivnosti učeničkih uradaka zabilježili smo u našem školskom listu. Uživate čitajući!

Uredništvo

Mentorica državnoga prvaka iz geografije

Profesorica Ivana Balaško predaje geografiju u OŠ „Gornja Vežica“. Dobitnica je županijske nagrade za najboljeg učitelja 2018. godine te je mentorica državnoga prvaka iz geografije u kategoriji šestih razreda.

- **Koliko godina radite kao profesorica geografije?**
Kao profesorica geografije radim devetnaest godina.
- **Ove ste godine dobili županijsku nagradu za najboljeg učitelja. Jeste li to očekivali ili vas je iznenadilo? Kako ste se osjećali kada ste dobili nagradu?**
Nominaciju nisam očekivala, to me malo iznenadilo. Kada su me nominirali, nadala sam se nagradi s obzirom na rad i rezultate. Bilo mi je drago te sam se lijepo osjećala.
- **Jeste li oduvijek voljeli geografiju?**
Jesam, ali ne toliko da bih htjela postati profesorica. Moja je srednjoškolska nastavnica ovog predmeta svojim radom i načinom predavanja pobudila interes i želju da studiram geografiju.
- **Jeste li prije toga željeli postati nešto drugo?**
Prvotni plan mi je bio da postanem pravica.
- **Uživete li u radu s djecom ili vam je to stresno i naporno?**
Uživam raditi s djecom. Ima svakakvih situacija, ali da bi bio dobar profesor, moraš voljeti ono što radiš.
- **Kakvim smatrate svoje nastavne metode?**
Pokušavam biti u skladu s trendovima i novim metodama.
- **Kako biste opisali uspjeh svojih učenika na natjecanju? Imate li neku tajnu uspjeha?**
Tajna uspjeha je rad i upornost.
- **Jeste li zadovoljni svojom profesijom i da se možete vratiti u prošlost promijeniti odabir, biste li to učinili?**
Zadovoljna sam svojim poslom te nikad nisam požalila svoju odluku.
- **Biste li preporučili djeci koja to žele da postanu profesori?**
Moj savjet je za one koji to žele raditi da moraju voljeti i uživati u tom poslu kako bi bili dobri u njemu.

Dora Oštrić i Helen Vojvodić, 7. c

Grad Trogir i Osnovna škola Majstora Radovana ugostili su od 8. do 10. svibnja 2019. najbolje učenike osnovnih i srednjih škola u poznavanju geografije. Na 26. Državno natjecanje iz Geografije pozvano je čak troje naših učenika: **Nina Pavletić** (5.a), **Nereo Rundić** (6.a) i **Rando Peloza** (7.b). Svi su pokazali zavidno znanje i ostvarili iznimne rezultate. **Nereo** je u kategoriji šestih razreda osvojio **prvo mjesto** i titulu **državnog prvaka**. **Nina** je u kategoriji petih razreda osvojila **četvrto mjesto**, a **Rando** je u kategoriji sedmih razreda osvojio **osmo mjesto**.

Ovo je moje treće državno natjecanje i prvi put da sam državni prvak. Super mi je bilo što nas je išlo troje iz naše škole, Rando iz sedmog i Nina iz petog razreda. Stalno smo bili zajedno, ali smo se družili i s mnogima iz drugih županija. Neke sam već poznao s prijašnjih natjecanja. Nije mi bilo previše teško i nisam imao tremu. Jedino malo dok smo čekali rezultate. Profesorica Ivana Balaško nas je stvarno kvalitetno pripremila i svi troje smo postigli odlične rezultate. Nisam ništa previše očekivao, što bude, bit će. Ali sam, naravno, presretan i ponosan što sam državni prvak.

Nereo Rundić, 6. a

Hrvatski turnir mladih prirodoslovaca

Hrvatski turnir mladih prirodoslovaca posebna je vrsta turnira u kojemu sudjeluju mladi od 12 do 16 godina. S najavom turnira postavljeno je 17 problema s područja kemije, fizike i biologije te su za prvi krug natjecanja prijavljeni morali izabrati jedan od ponuđenih znanstvenih problema i napraviti istraživanje u kojemu ga pokušaju riješiti. Na temelju tog istraživanja napravili smo znanstvene radove i poslali ih organizatorima.

Tada su izabrali 12 najboljih radova, među kojima je bio i moj rad na temelju problema 8. MIRISI, i pozvali nas na njihovo prezentiranje na Fakultet elektronike i računarstva u Zagrebu. Tamo smo došli u subotu 12. siječnja 2019. i započeo je glavni dio državne razine turnira.

Pri početku turnira dobili smo ispit s pitanjima za logičko zaključivanje i razmišljanje. Rezultati tog ispita kasnije će se koristiti u završnom bodovanju. Tada su počele znanstvene borbe. Svaki je od nas natjecatelja prezentirao svoj rad, odgovarao na pitanja svog protivnika i branio svoj rad pred komisijom. Pri tome se bodovao način prezentiranja, odgovori na pitanja i postavljanje pitanja drugima koji su prezentirali. Svi su se ti bodovi, uz bodove dodijeljene za znanstveni rad i rezultate ispita, zbrojili i napravila se ljestvica rezultata.

Najboljih šest ići će na Međunarodni turnir mladih prirodoslovaca u Minsk, u Bjelorusiji kao Tim Hrvatska i predstavljati svoje znanstvene radove krajem kolovoza.

Ja sam imao 61. 54 boda što me stavilo na ukupno petu poziciju turnira i osiguralo mi mjesto u državnoj ekipi.

U ekipi je svatko dobio još jedan problem za rješavanje te smo se našli na istom fakultetu i prezentirali ih 9. ožujka. Moj je problem bio 13. PEČENJE KRUHA u kojemu sam proučavao kako različiti tipovi brašna utječu na volumen kruha. Na kraju smo dobili nove znanstvene probleme koje smo na istom mjestu prezentirali 9. svibnja. Moj treći problem bio je 6. ZVUČNA IZOLACIJA i u njemu sam proučavao kvalitetu izoliranja zvuka različitih materijala.

Trenutno dorađujem istraživanja i prezentacije problema. Na početku srpnja imat ćemo pet dana duge pripreme na FER-u na kojima ćemo imati završne prezentacije problema i zadnje savjete naših mentora. Radujem se dolazećem turniru jer će mi to biti potpuno novo i najvjerojatnije neponovljivo iskustvo. Od svoje ekipe očekujem najbolje rezultate i preporučio bih svima da se slijedećih godina prijave na ovaj turnir pun znanstvene zabave.

Marko Drozdek, 8. a

Jedan od mnogobrojnih projekata naše škole – preko mrežnog portala E-twinning

„Statistika naša svagdašnja“

Predvođeni profesoricom matematike Alenom Dikom naši su se osmaši pridružili projektu zajedno s mnogo drugih učenika škola iz cijele Hrvatske. Njihov je udio u projektu bio napraviti statistički zadatak. U školi su istodobno provodila anketa na osmašima vezana uz njihove prehrambene navike. Naši su članovi projekta iskoristili priliku i statistički obradili rezultate ankete koristeći noviji i suvremeni Web 2 D alat za obradu podataka Data Graph. Napravili su mnoge dijagrame iz kojih se mogu vidjeti prehrambene navike momaka i djevojaka osmih razreda naše škole. Rad su objavili na portalu i dobili mnoge pohvale.

Kao finale projekta organiziran je izlet u Rijeku. Svi su članovi projekta došli u naš grad, obišli ga i imali predavanje u Astronomskom centru Rijeka. Nakon toga imali su radionice na sveučilišnom odjelu fizike na Riječkom kampusu. Tada su otišli na ručak i upoznali se učenicima iz drugih gradova.

IZUMI

Školski su projekt 2018./2019. šk. god. bili „Izumi“. Radionice s ovom temom održale su se četiri puta tijekom godine. Pohađali su ih svi učenici starijih razreda. Svatko je izabrao radionicu koja najbolje opisuje ono što voli te s mnogo truda i veselja sudjelovao u radu.

Radionice su bile:

LETEĆI ČOVJEK S PRVIĆA

PENKALA

ŽENE IZUMITELJICE

MATEMATIČARI NA
KAZALIŠNIM DASKAMA

BIOPLASTIKA

HRVATSKI IZUMITELJI

TAJNE ŠIFRIRANJA

MIKROBITI U GLAZBI

TAJNA BROJEVA 3, 6 I 9

NOVINARI

Poziv na igru

Dosad smo gotovo svi prošli preko košarkaškog igrališta naše škole i vidjeli plave crte i crteže riba i valjaka te smo se zapitali što oni predstavljaju.

Da bismo razumijeli što oni predstavljaju, moramo razumijeti kako su se ti crteži uopće našli na igralištu. Sve je počelo kada se višeće roditelja naše škole prijavilo na natječaj grada Rijeke "Projekt riječkog lokalnog partnerstva". To je poseban projekt u kojem grad Rijeka financira rad prijavljenih skupina stanovnika u cilju ispravljanja malih nepravilnosti ili popunjavanja i iskorištavanja prostora. Prijašnjih godina naša je škola pomoću tog projekta napravila već poznati vrt i trim stazu.

Ovogodišnji projekt kojeg je roditeljsko vijeće osmislilo naziva se "Poziv na igru". Financiranjem grada i volonterskim radom nacrtali smo dio osmišljenog projekta. Ti će crteži zapravo biti igre nacrtane na tlu. Unutar košarkaškog igrališta nalazit će se nekoliko igara pomoću kojih će naši najmlađi učenici učiti pojmove stupaca, redaka, geometrijskih tijela i likova i sl. dok će se oko igrališta nacrtati mali poligon koji će potaknuti djecu na razne vrste tjelovježbe.

U budućnosti će se također obojati tribine pored istog igrališta u razne boje te ne samo da će se koristiti za dječju igru, već će i oživjeti

sadašnje tmurno sivo ozračje našeg igrališta. Projekt je lijepo osmišljen i ima najbolje namjere, a to su igra i zabava naših mališana. Toplo se nadamo da će im se svidjeti i da će trud volontera izmamiti mnogo dječjih osmijeha.

Marko Drozdek 8.a

Zadovoljstvo matematičkim postignućima

Državno natjecanje iz matematike održano je u Poreču u hotelu Pical od 28. ožujka do 30. ožujka 2019. g. Državnoj razini natjecanja predhodile su školska i županijska razina. Te smo razine uspješno svladali Nereo Rundić i ja.

Na državnom su natjecanju učenici osnovnih škola trebali riješiti pet zadataka u tri sata, a srednjoškolci pet zadataka u četiri sata. Dvjesto šezdeset i dva učenika bilo je podijeljeno u dvanaest kategorija. Svi su se trudili postići što bolje rezultate i biti na visoko na rang listi.

I mi smo bili dobri. Nereo Rundić osvojio je drugu nagradu, a ja, Tomislav Štefanac, dvanaesto mjesto. Za natjecanje nas je pripremala učiteljica Alena Dika i bila je, kao i mi, zadovoljna našim uspjehom.

Tomislav Štefanac, 6. c

Razgovor s Marijom Jakičić, dugogodišnjom žiteljicom Gornje Vežice

TKO MOŽE PLATITI POGLED S KINESKOG ZIDA

Mislili smo da će Rijeka biti samo jedna prolazna stanica.

Osoba koja zrači pozitivnom energijom, kulturna, vrijedna i energična žena, moja je susjeda Marija Jakičić. Nasmijana, vedra i uvijek spremna za razgovor jedna je od rijetkih starosjedilaca moje zgrade u današnje vrijeme kad se ljudi u zgradama smjenjuju kao na pokretnoj traci. Gospođa Marija ujedno je i predstavnik stanara i osoba koja se svim srcem bori za podizanje kvalitete života u našem kvartu Gornja Vežica.

Kada ste doselili na Gornju Vežicu?

Moj cijeli život vezan je za istočni dio grada i upravo za ovaj kvart. Šezdesetih godina prošlog stoljeća suprug i ja doselili smo iz Slavonije u Rijeku. Njegov posao bio je terenski pa smo mislili da će Rijeka biti samo jedna prolazna stanica. U početku smo dobili neki privremeni smještaj u kućicama na Gornjoj Vežici, gdje su živjele obitelji tog poduzeća.

Kako je tada izgledao ovaj kvart?

Cijelo ovo područje od Kvaternikove pa prema Ulici Ratka Petrovića bilo je prekriveno šumom. Početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća počela je stambena izgradnja Gornje Vežice. Sjećam se da je najljepša gradska plaža bila upravo u Martinšćici, gdje je danas Brodogradilište „Viktor Lenac.“ Danju je bilo puno kupača, a večeri su bile rezervirane za plesnjake. Sve smo to prolazili pješačeći. Bili smo puno aktivniji nego današnje generacije koje su više sjedilačke. Naši nizovi u ulici počeli su se graditi 1973. godine. Moj suprug i ja odlučili smo ostati u Rijeci i ostati na Gornjoj Vežici, pa smo još u izgradnji kupili stan s pogledom na cijeli Kvarner. Gradskog autobusa za našu ulicu dugo nije bilo, tako da smo dolazili *sedmicom* i penjali se po stubama. Kada se cijelo naselje izgradilo i doselio se veliki broj ljudi, onda se netko konačno sjetio da bi trebalo uvesti gradsku liniju. Uspostavom linije 7A uvelike nam je olakšan život.

Kakav je život danas na Gornjoj Vežici?

Danas se brže živi nego prije. Ljudi su zaokupljeni sobom i svojim problemima. Komunikacija između susjeda svela se samo na pozdrav. Izgubila se ljudskost koja je imala draž, sada već nekih prošlih vremena.

Zbog čega su ljudi danas rezervirani?

Ponajprije zbog problema kojih ih muče, a to su najčešće financije. Nesigurnost na poslu, stres i nepovjerenje među ljudima. Svatko se zaključa u svoja četiri zida i nema ni želju upoznati prvog susjeda. Žalosno!

Postoje li neki problemi koji muče samo građane Gornje Vežice?

Veliki problem predstavlja nedostatak robne kuće za nabavu namirnica i robe široke potrošnje. Istaknimo da Gornja Vežica ima sedam tisuća stanovnika. U Ulici Ratka Petrovića živi dvije tisuće stanovnika. Na dvije tisuće ljudi jedna jedina trgovina od 25 kvadrata. Pitam se je li to dovoljno. Imamo i problem centralnog grijanja, ali tu nismo sami. Problem parkirnih mjesta i nedostatak sadržaja za ljude treće životne dobi. Izgradnja boćališta i postavljanje klupa našim umirovljenicima sigurno bi izmamili osmijeh na lice.

Koje su pozitivne strane života na Gornjoj Vežici?

Na prvom mjestu humano življenje. Zelene površine, šuma na Svetom Križu ugodna za šetnju svim generacijama. Turistička atrakcija „Zvezdarnica“ koja bilježi značajnu posjećenost. Terasa poznatog „Galileo“ bara s pogledom na cijeli Kvarner za koju se traži mjesto više u večernjim satima. Blizina zaobilaznice velika ja prednost jer su nam bliži Jadransko, Crikvenica...

Kako vidite Rijeku u budućnosti, a time i Gornju Vežicu?

Gradska vlast je odlučujuća za napredak i razvoj svakog grada. Investiranjem u dobre projekte grad dobiva na svojoj važnosti. Sve dobre akcije za Rijeku treba podržati, a ljude ne možemo preodgojiti, jer će uvijek biti onih koji će bacati vrećice smeća s balkona.

Kada biste sada birali kvart u Rijeci u kojem biste živjeli, koji bi bio vaš izbor?

Samo Gornja Vežica. Ne pita se uzalud: „Tko može platiti pogled s Kineskog zida?“

Bruna Mišćević, 8. b

(intervju je bio u širem izboru za državnu razinu LiDraNa)

Moje naselje

Ima jedno naselje u gradu Rijeci koje mi je posebno priraslo srcu. Gornja Vežica mu je naziv. Nalazi se na uzvisini odakle seže prekrasan pogled. Najljepši su prizori koji se mogu vidjeti u daljini.

U suton tople sunčeve zrake igraju se nad morskim plavetnilom obasjavajući pučinu i otoke. Učka poput ponosne majke kao da štiti svojom uzvišenom pojavom svu ljepotu koja se pruža ispred nje. Kad padne noć, stanovnici „grada koji teče“ imaju mogućnost da posjete Astronomski centar koji se nalazi na samom vrhu brda Sveti križ. Tu Riječani mogu promatrati zvjezdano nebo i otkrivati tajne u beskonačnim svemirskim prostranstvima. Gornja Vežica je prepuna blaga koje možemo uočiti ako otvorimo srce i uživamo u dragocjenoj prirodi. Poučna staza Sveti križ obiluje biljnim vrstama od kojih su neke i ljekovite. Mirisi biljaka, tišina i široki vidici prema Riječkom zaljevu i brdovitom zaleđu smiruju misli i liječe dušu ispaćenu svakodnevnim strkom. Spuštajući se zmijolikom ulicom prema središtu naselja, možemo uočiti spojene zgrade nazvane „Kineski zid“. Nisu neko arhitektonsko čudo, ali su mnogim ljudima dom. U središtu naselja izgrađena je nova crkva interesantnog, nesvakidašnjeg oblika. U neposrednoj je blizini i moja škola. Na njenom igralištu često se čuje dječja vika i radosni žamor. Tajne caruju u šumarcima pored škole. E, kad bi ptičice mogle pričati, tad bi i grančice svojim lišćem pokrivale kljuniće brbljavim vrapcima. „Čuvajmo dječje nevine tajne!“ šuštal bi lišće. Prikrada nam se jesen i stižu vjetrovi sa sjevera. Tad će se naša vežička bura svom žestinom obrušavati na stabla, nemilosrdno ih svijajući. Od silnog huka neće se čuti ni sirene ambulantnih kola koja hitaju prema bolnici u mom naselju.

Gornja Vežica je sastavni dio mene. Uvukla se u svaku poru moje kože. Ako me olujni vjetrovi života otrgnu iz tvog naručja, znat ću da je bezbrižnost samo tu ostala, naselje moje.

Wendy Kiseljak. 7. b

"Naš zavičaj u prošlosti"

(razredni projekt 3.b razreda)

Istraživali smo kako se u našem gradu i zavičaju nekada odijevalo, hranilo, prometovalo, igralo te koje su predmete ljudi koristili u svakodnevnoj uporabi.

Služili smo se internetom, časopisima, knjigama, starim fotografijama, sjećanjima i uspomenama starijih članova naših obitelji.

Svoje uratke prezentirali smo svojim prijateljima.

"Modni razvoj našega grada"

Pretražujući podatke i fotografije o našem gradu, otputovali smo u njegovu prošlost.

Evo kako je izgledalo odijevanje žena, muškaraca i djece od prošlosti do danas.

Tko zna kakva će moda prošetati našim Korzom u budućnosti?

"Jučer - danas - sutra"

Snalazili smo se u vremenu. Sada znamo što je prošlost, sadašnjost i budućnost.

Znamo tko su nam predci, ali i čiji smo mi potomci.

Živimo u 21.stoljeću, 3.tisućljeća, a uskoro ćemo napuniti svoje prvo desetljeće života.

(razredna vremenska crta našeg prvog desetljeća)

"Volim grad koji teče" - Dan voda

Obilježili smo Svjetski dan voda. Izrađivali smo plakate koristeći prikupljene materijale. Posebno smo se posvetili našem gradu na Rječini i našoj nadaleko poznatoj "riječkoj" vodi.

"Voda je rijeka, Rijeka je voda"

3. a razred

UZGOJ ENDEMIČNIH BILJAKA

Projekt smo počeli prije tri godine u suradnji s dipl.biologom Markom Randićem iz Javne ustanove Priroda. U našem zatvorenom vrtu idealni su uvjeti za uzgoj zaštićenih biljaka, kako zbog zaštite od bure tako i zbog zaštite od radoznalih građana. U našem se vrtu za sada nalaze dvije endemične biljke (srednja gromotulja i ilirska perunika), a treća je samonikla i nalazi se na našoj trim-stazi (tomasinijevo devesilje). Naš je cilj održati ih, pokušati rasploditi te prikupiti sjemenke.

Održavati biljke na životu redovitim zalijevanjem, plijevljenjem trave. Omogućiti im dovoljno prostora za vegetativno razmnožavanje. Pokušati ih oprašiti kada su u fazi cvjetanja kako bi dobili sjemenke iz kojih bi u budućnosti dobili nove biljke.

oprašivanje gromotulje

Petra

oprašivanje gromotulje

Nola

sjeme gromotulje

mlade biljčice gromotulje

gromotulja

ilirska perunika

Natjecanje mladih čuvara okoliša

„Prehrana
nekonvencionalnim
izvorima iz prirode“

I ove je godine naša škola sudjelovala na eko natjecanju Mladih čuvara okoliša na temu "Prehrana nekonvencionalnim izvorima iz prirode."

Učenici produženog boravka pod vodstvom učiteljica Aleksandre Topić, Gordane Grujić i Matee Dragičević, na postavljenim štandovima na Korzu predstavili su radove svoje škole.

Znatiželjni prolaznici imali su priliku vidjeti eko razglednice, suvenire te likovne radove izrađene od papira, stakla, tkanine, oblutaka,

kore drveta i raznih drugih prirodnih materijala.

Eko plakatom s prikazom različitog bilja učenici su rado i susretljivo educirali građane o različitostima našeg okoliša, te marljivo odgovarali na postavljena pitanja građana.

Gradonačelniku našeg grada, Vojku Obersnelu, poklonili smo eko suvenir izrađen od oblutaka kako bi njegov ured krasio marljivi rad naših učenika.

Pokušavajući izbjeći stradavanja, odlučili su krenuti u nepoznato.

Migranti u našem zaleđu

Na društvenim mrežama, na televiziji, u novinama čitamo i slušamo kako su, viđeni *tamo negdje*, provalili u vikendice i ostavili za sobom nered.

Dugo u mom rječniku nije postojala riječ *migrant*. Volio bih da i je dalje ostala nepoznanicom, ali selidbe naroda - iz ekonomskih, političkih i ratnih razloga - posljednjih su godina, nažalost, svima dobro poznate. I Hrvatska se našla u izbjegličkom vrtlogu, izložena migracijskim rutama s jugoistoka. Ratom obuhvaćena Sirija prisilila je mnoge ljude da napuste svoje domove. Pokušavajući izbjeći stradavanja, odlučili su krenuti u nepoznato uzevši samo osnovne stvari.

Na svom teškom putu prestrašeni i izmučeni ljudi grčevitih lica koja odaju glad i bol našli su se i u blizini naših kuća. Na društvenim mrežama, na televiziji, u novinama čitamo i slušamo kako su, viđeni *tamo negdje*, provalili u vikendice i ostavili za sobom nered. Većina ih domaćega stanovništva osuđuje, boji ih se, strahuje za svoju djecu.

Prije nekoliko tjedana, dok bio sam kod djeda u Lici, jednom sam prigodom načuo razgovor između njega i njegova prijatelja. Deda, kako ga zovem, govorio je: „Jučer kad sam se vraćao iz voćnjaka naišao sam na tri migranta. Uplašio sam se, ali sam vidio da se i oni mene boje, sigurno zbog puške koju sam nosio. Jako dobro govore naši. Rekli su da su dvije godine bili u Srbiji, a jednu u Bosni. Tražili su malo hrane. Otišao sam kući i donio im kruha, keksa, paštetu... Htjeli su mi dati pedeset eura, ali sam odbio i zaželio im sreću, i da što prije stignu tamo kamo su se zaputili.“ Nasmijao se i nastavio nešto govoriti kad ga prijatelj prekine: „Samo se ti igraj! Jesi li čuo što su napravili nekom čovjeku kod Otočca? Izboli su ga nožem i bacili ga u šumu. Ima tu i dobrog naroda, ali ima i ubojica!“

Nažalost, ovo je samo jedna priča u kojoj je sudjelovao i moj djed, a takvih priča ima na stotine. Neke su lijepe, neke baš i nisu. Bez obzira tko su i odakle dolaze, svi su ljudi samo ljudi. A mi, kao da zaboravljamo da smo, ne tako davno, i sami, sa sličnim vrećicama u ruci, bili protjerani

iz svojih domova. Uvijek će biti onih koji pomažu i onih što osuđuju. Nespremnost da pomognemo drugima, sklonost iskorištavanju tuđe patnje, nepoznavanje strane kulture u velikoj nas mjeri čine tek hladnim svjedocima nemilog društvenog trenutka.

Ili se samo bojimo? A strah je čovjekov najveći neprijatelj.

NIKOLA VUKAS, 7. a

MOJ PUT VOLONTIRANJA

Kada sam krenuo u 7. razred počele su obaveze. Neke su mi dosadne, najbolje bi bilo kad se ne bi uopće učilo. Postoje predmeti koji su mi dragi i koji su mi manje dragi. Jedan od dražih mi je Vjeronauk. Jednog dana, na početku školske godine, vjeroučiteljica nas je pitala želimo li volontirati. Objasnila nam je ukratko što bi radili i ja sam se javio.

Nakon kratkog vremena našao sam se volontirajući u svojoj školi. Bilo je super. Sakupljali smo hranu za potrebite obitelji, za Socijalnu samoposlugu. Osjećaj koji mi se javio u tom trenutku, bio je divan.

Čim sam mami spomenuo da ću pomoći vjeroučiteljici u razvrstavanju i slaganju sakupljene hrane, bila je jako sretna. Rekla mi je da je i ona to radila, da je bila jedna od volontera u prvoj akciji "Mladi protiv gladi" iz koje je i nastala Socijalna samoposluga, od milja zvana Socka. Nisam ni znao da sam već od malih nogu volonter. Mislim, znao sam da sam svugdje išao s njom, ali sam bio jako mali da bih shvatio što to ona radi. Sestra i ja smo s njom bili volonteri u prihvatilištu za beskućnike "Ruže Svetog Franje" i u župnom Caritasu.

Ispričala mi je da su jako dugo čekali i tražili prostor u kojem bi sakupljali hranu i higijenske potrepštine za potrebite. Napokon su dobili prostor na Brajdici, odmah blizu Adrenalinka. Prostor je bio prašnjav i prljav, volonteri su ga doveli u red i postavili police za slaganje proizvoda. Hrana se sakupljala kao i

danas, u školama. Tko je imao auto, taj je išao po hranu i dovezio u taj prostor. Volonteri su vrijedno sortirali i slagali proizvode, koje su kasnije pakirali u vrećice i kutije i dijelili siromašnima i potrebitima. Pa nitko nije zaslužio da bude gladan.

Poruka i poziv:

U životu i ti možeš biti neobično dobar.

Kako?

Pokaj se za loše koje činiš!

Oprosti grešniku!

Budi neobično dobar poput Oca!

Zašto?

Neobično dobar Otac ljubi, voli, oprašta.

Nije li to dovoljan razlog?

Lana Marija Vladić, 4.a

Ne idi za grijehom nego za Bogom!

Ivano Bozanić, 4.a

Nakon nekoliko takvih akcija, zaživjela je i Socijalna samoposluga koja sakuplja i daje potrebitima svaki dan. Nalazi se na Brajdi, odmah kraj tržnice. Bilo bi dobro kada bi se ovakve akcije u našoj školi češće održavale.

Jako mi se sviđa volontirati i nastaviti ću i dalje. Vjeroučiteljica Maja i moja mama dale su mi dobar primjer kako pomagati drugima i biti ispunjen. Nije sreća samo igrati igrice, gledati omiljene serije i filmove i surfati internetom. Ponekad i malo izdvojenog vremena za dobročinstvo, može ispuniti radošću. Jedna gesta, pa čak i samo molitva, nekome može dati nadu da još uvijek postoje dobri ljudi koji će se pobrinuti za one u potrebi.

MATIJA LAUŠIN, 7. a

Treba im ljudsko društvo, hrana i ljubav

U četvrtak 30.5. 2019., prema dogovoru, spremili smo se za odlazak u Azil. Često sam čula o tom mjestu, ali nikada nisam bila pa sam s nestrpljenjem čekala da vidim kako izgleda. Skupili smo se te krenuli ponijevši dekice i hranu za pse. Išli smo s našom razrednicom Tihanom Pavlek i našom bivšom učiteljicom Tanjom Šćiran. Na putu do Azila smo malo tračali, pričali o ocjenama i smijali se.

Čim smo došli, dočekao nas je lavež pasa. Znatiželjno i nestrpljivo smo čekali pred velikim zelenim vratima. Bila sam jako uzbuđena, a vjerujem i drugi. Odložili smo hranu i ostale stvari koje smo donijeli za pse i počeli s razgledavanjem. Bilo je tamo puno pasa i gotovo svi su nas veselo pozdravili mašući repom. Svi su imali malu karticu na vratima gdje je pisalo njihovo ime i dob. Psi u kavezu nisu bili sami što mi se svidjelo jer su ionako napušteni pa je u društvu sigurno lakše. Bila sam tužna što sam vidjela da je toliko pasa napušteno, ali sam znala da im je bolje sada, ovdje, nego što im je bilo prije. Bilo je malih i velikih pasa, zaigranih i preplašenih, a meni se posebno svidio pas po imenu Roxy. I to ne samo meni nego i drugima. Bila je zaigrana, vesela i puna pozitivne energije!

Dok smo razgledavali, ljudi koji rade u Azilu pustili su Roxy i Nea u jedan veliki kavez da se istrče. Ivona i ja smo željele se s njima poigrati i gospodin koji radi tamo, pustio nas je unutra. Ivona se igrala s Neom koji je brzo izgubio volju za igru, a ja sam se igrala s Roxy koja je skakala na mene, lizala me, gurala se uz mene da je mazim... No svemu dođe kraj pa tako i ovome, morali smo ići kući... S mukom u srcu napustili smo Azil, ali sam obećala da ću se vratiti. Bila sam strašno prljava i samo sam mislila

na to što će mi mama reći. U autu smo pjevali, smijali se, jeli kekse i uživali, kao na povratku s nekog izleta. Svi smo se vratili svojim kućama, veseli, ali i umorni. Cijeli dan sam razmišljala o tim dobrim bićima kojima toliko malo treba za sreću. Treba im ljudsko društvo, hrana i ljubav. U očima psa se vidi tolika zahvalnost kada mu se pruži naša pažnja. Predivan osjećaj! Htjela bih to opet ponoviti!

HRT centar Rijeka

Učenici koji pohađaju program Građanskog odgoja i obrazovanja te program Moja Rijeka s učiteljicama Sanjom Marušić Vukasović i Tihanom Pavlek posjetili su 9. svibnja 2019. zgradu HRT-ova centra Rijeka, tj. zgradu Radio Rijeke. Novinarka koja je bila naš domaćin, provela nas je kroz cijelu zgradu. Vidjeli smo studije, radija i televizije, redakciju, arhivu, montažu... Domaćini su se zaista potrudili te su djeca dobila priliku upoznati se sa svim čarima novinarskog posla, od prikupljanja vijesti, pisanja, lekture, snimanja, montaže... Dobili smo zaista odličan uvid koliko je truda i vremena potrebno da bi se u eter pustio prilog od koje minute.

Kako nam je bilo, pogledajte na fotografijama.

Razgovor s asistenticom terapeuta za oblikovanje ženske figure

Zanimanje koje usređuje ljude

Dušanka Kovačević viša je fizioterapeutkinja koja već dugi niz godina pomaže ženama u oblikovanju njihove figure i poboljšanju njihovog zdravlja te je tijekom svoje karijere pomogla i usrećila mnogo ljudi.

Kada ste se i zašto odlučili za ovo zanimanje?

- Prije šesnaest godina dobila sam priliku da radim zanimljiv i izazovan posao koji je usko vezan za moju struku.

Koliko ste poslova promijenili i što sad radite?

- Šest! Prvo sam kao student radila kao prodavačica u raznim trgovinama. Nakon stečene diplome odradila sam pripravnički staž na poslovima višeg fizioterapeuta u KBC Rijeka. Nakon toga sam radila u Ustanovi za kućnu njegu bolesnika kao fizioterapeut. Potom sam se zaposlila u centru za oblikovanje ženske figure kao asistent i voditelj centra gdje sam provela trinaest godina. Nakon toga sam kratko vrijeme radila i kao konobarica sve dok nisam pronašla novo zaposlenje u svojstvu asistentice terapeuta u novom centru za oblikovanje ženske figure gdje trenutno radim .

Jeste li zadovoljni sa sadašnjim poslom?

- Jesam. Jako ga volim. Volim pomagati ljudima i sretna sam pri pomisli da je nekoga moj rad i trud usrećio.

S kojim ljudima radite?

- Trenutno radim sa ženama koje žele unaprijediti svoje zdravlje i koje su spremne u to uložiti svoje vrijeme i trud .

Koliko ste ljudi, otprilike, pomogli u karijeri?

- Ajoj! To je teško pitanje, ne znam im točan broj, ali znam da ih je bilo zaista mnogo .

Jeste li već u školi slutili da ćete se zateći na ovakvom radnom mjestu? Je li ispod ili iznad očekivanja?

- Moja struka mi omogućuje rad na mnogim mjestima s različitim ljudima. Sretna sam i zadovoljna sa svojim poslom, zato ga i radim dugi niz godina .

Kojim ste se zanimanjem htjeli baviti kada ste bili mali?

- Kada sam bila mala, nisam imala toliki pristup informacijama kao djeca danas tako da nisam bila upoznata s mnogim zanimanjima, uključujući i mojim sadašnjim. Tek sam se pri kraju osnovnog i početku srednjeg školovanja počela interesirati za ovu profesiju.

Jeste li imali ikakav uzor?

- Ne, nisam imala nikakav uzor. Sama sam se odlučila baviti ovime i radi toga nisam zažalila.

Koje ste škole završili?

- Završila sam Osnovnu školu Gornja Vežica, još tada zvanu „Osnovna škola Vladimir Bakarić“. Nakon toga sam završila Srednju medicinsku školu u Rijeci, smjer medicinska sestra primalja i onda Višu medicinsku školu pri Medicinskom fakultetu u Rijeci, smjer viši fizioterapeut.

Kakva ste učenica bili?

- Bila sam odlična i vrlo dobra učenica i uvijek sam se trudila i vrijedno učila za svoje ocjene.

Koji Vam je bio najdraži školski predmet?

- Pa tjelesni mi je bio drag. Imali smo tjelesni odvojeno dečki, odvojeno cure. Bilo mi je zabavno na tjelesnom i voljela sam ići na njega. Voljela sam sport i to je jedan od razloga zašto sam se odlučila baviti čime se danas bavim.

Jeste li se bavili sportom?

- Da. Jesam. U osnovnoj i srednjoj školi trenirala sam gimnastiku i košarku i odlično mi je išlo.

Planirate li promjenu karijere u bližoj budućnosti?

U životu sam uvijek spremna na nove izazove i učenja jer samo tako možemo napredovati i biti zadovoljni sobom .

Preporučate li djeci moje generacije školovanje prema smjeru Vašeg zanimanja?

- Naravno! Ah, mladi ljudi... Danas su granice otvorene i osim u našoj zemlji mogu raditi u gotovo svim europskim zemljama.

Imate li još nešto za nadodati? Nekakvu preporuku ili slično?

- Pa... poručila bih svojoj djeci da budu vrijedna, pametna i da slijede svoje snove .

Marko Drozdek, 8. a

Intervju sa Željkom Tomić, svestrano kreativnom osobom.

Volim biti kreativna

Svoju kreativnost i želju za uljepšavanjem svega oko sebe pokazala je već u osnovnoj školi, ali to tada nitko nije prepoznao pa je tu sposobnost zadržala za sebe i svoje okruženje.

Kako je bilo odrastati uz spoznaju da ste kreativni ?

Bilo mi je teško jer se nigdje nisam mogla iskazati, ali sam sretna što posjedujem taj dar. Moja kuća je puna mojih kreacija i sve što radim, uvijek je iz ljubavi prema nekome. Volim biti kreativna i više cijenim ono što sama napravim nego kupljeno.

Je li tko u osnovnoj školi prepoznao vaš rad?

Nažalost nije, ali učitelji tada nisu puno ni marili tko ima kakve prednosti. Uvijek sam se izdvajala po najboljem likovnom radu.

Čime ste se bavili u slobodno vrijeme?

Šivala bih zavjese, stolnjake, radila džemove od borovnica, malina, šljiva, domaće sokove od malina i bazge. Moji balkoni su bili najljepše ukrašeni cvijećem, a isto tako i vrt ispred kuće. Nekoliko je puta moj balkon prikazivan za najljepši balkon Gorskog kotara. Uvijek se iza kuće nalazio vrt čiji su se plodovi našli u zimnici.

Kako nastaje vaš rad?

Kada legnem, osmisim si što bi htjela, imam li potreban materijal i počnem razmišljati kako spojiti rubove tkanine da nastane ono što želim. Drugi dan ustanem i to počnem izrađivati. Na taj način je, na primjer, nastala unutrašnjost košare koju sam podstavila tkaninom i razni drugi radovi.

Kakvo značenje za vas imaju dekoracije?

Sve što sam izradila, a da je namjena uljepšati si prostor i svoje okruženje, bilo je od onog šta

se u kući našlo, osim onog nužnog pribora. Izrada dekoracija me motivirala na dobro i smirivala u najtežim trenucima mog života. Dok sam se borila sa zloćudnom bolešću, nastalo je najviše radova jer su me oni zapošljavali da ne analiziram puno u kakvoj sam zaista situaciji.

Je li kreativnost bilo teško uskladiti s obitelji?

Nimalo, moje dvoje djece su obožavali igračke. Prva ozbiljnija igračka je Djed Mraz od tkanine, napunjen vatom. Kasnije sam se sve više usavršavala pa su nastale i razne lutke i psići. Djeca su uvijek jela domaću hranu iz vrta, domaće rađen kruh, razne džemove i sokove.

Jeste li koga poučavali radovima?

Jesam, svoju unučicu Tili. Najčešće sam se bavila, kako mi to kažemo na selu, štikanjem. Na platnu od žutice se olovkom iscrta nešto lijepo, najčešće grane cvijeća, kamin, dvoje zaljubljenih ljudi... Iglom i posebnim koncem se primjenjuju tehnike i nastane rad. Tili sam podučila tome i već je napravila nekoliko svojih radova.

Kome biste preporučili da napravi svoje dekoracije?

Preporučila bi da roditelji pokušaju s djecom izraditi neke jednostavne rukotvorine, kako bi se u djeci razvila kreativnost. Naravno, odlična je to zabava i za usamljene ljude koji žele popuniti svoj monotoni prostor nečim lijepim i unikatnim.

Tili Grgurić, 8. a

„Kroji li nam modna industrija sustav vrijednosti?“

Nažalost, živimo u svijetu u kojem se ljudi ponašaju kao klonovi. Svi prate trendove i poznate osobe koje ih stvaraju. Takozvani „trendseteri“ dobivaju novac na grupama ljudi, točnije djece, koji marširaju ravno u propast.

Dva dana nakon što poznata osoba obuče komad odjeće, makar to bile hlače na kojima visi lišće, svi će ih nositi te će vrijediti nekoliko puta više nego obične. Marširamo u propast jer pratimo one na vrhu koji dobivaju novce od ljudske gluposti. Presentacija savršenog života svima ide dobro, ali iza malih ekrana se skida maska, a pokazuje se pravo lice. Površan je svijet u kojem živimo, svi gledaju samo vanjštinu koja nekad nije toliko lijepa. Sve je više i stranica na kojima se prodaju majice vlastitog dizajna, prodavane od stranih ili balkanskih „jutjubera“. Na majice stavljaju kratke i besmislene natpise poput „važi“, „šaim se“ itd., a ljudi, povodljivi kakvi jesu, kupuju. Kupci su uglavnom djeca uzrasta 7-13 godina, čije roditelje naprosto nije briga. No problem ne staje samo tu. Na stolu stoji puno više od same mode i vrijednosti koje nam ona postavlja u svakodnevnom životu. Postoji velika povezanost s činjenicom da se sve više samo bulji u mobitele, i ponašamo se kao da nam je na tom malom uređaju cijeli život. Ni više ni manje rečeno, to je bolesno. Ako nije na internetu, ne postoji, a ako je, obilježen si do kraja svog života. Isprani su nam mozgovi i više nitko ne priča, već se samo slika i snima. Proslavljeni su oni čiji je sadržaj na našim mobitelima po nečemu zanimljiv, a to nas dovodi ravno nazad do mode. Bez obzira na to koliko su nekad „jutjuberi“ mlađi, od te aplikacije dobivaju brdo novaca koje troše na gluposti jer ga imaju napretek, a opet imaju samo 15-ak godina. Nosi se samo markirano jer je to najvažnije na komadu odjeće, marka. Ukoliko odjeća nije markirana, jadan si, jeftin, nepopularan. Društvo se okrenulo modi, očito jer je to bio najlakši potez. Vanjski izgled i samo vanjski izgled! Ponekad se možda pitate zašto, ali odgovor na to je za mene jednostavan, na društvenim mrežama se ne vidi unutarinja ljepota.

Zaključit ću s nekoliko, po mom mišljenju, mudrih riječi. Smatram da ovaj svijet ide u propast, a moda je samo jedan od faktora koji je pridonio tome. Komunikacija se ne prakticira uživo i to me iskreno jako rastužuje. Nadam se da će se situacija popraviti i da marka više neće biti važna za nas. Dok ovo čitate, pitajte se kamo idemo ovim sistemom.

David Cenger Skroče, 8. a

Terenska nastava u Klagenfurtu

Na terensku nastavu u Klagenfurtu u Austriji krenulo je 52 učenika šestih i sedmih razreda naše škole 10. svibnja. To su učenici koji pohađaju izbornu nastavu njemačkog jezika, članovi „Dvojezičnog kluba“ i oni koji su pokazali poseban interes za strane jezike uključivši se tijekom ove školske godine u dodatni rad obilježavanja Evropskog dana jezika, posjetom i radionicom u American Corneru na Trsatu, akciji Bilingualism Matters i mnogim drugim, na koje nas je potakla naša učiteljica, profesorica Gracijela Orobabić.

Prvo smo posjetili Minimundus – svijet u malom. Minimundus je smješten na zapadnoj periferiji Klagenfurta u blizini jezera Wörther. Proteže se na 2,5 hektara parka u kom su smještene 170 minijatura, modela najpoznatijih građevina cijelog svijeta. Park je otvoren 1958. godine i od tada ga je posjetilo više od 15 milijuna posjetitelja. Modeli su napravljeni u mjerilu 1:25 i 1:50. Vidjeli smo modele neke od najpoznatijih svjetskih građevina kao što su Kineski zid, Taj Mahal, London Bridge, Eiffelov toranj, Kip slobode, Opernu kuću u Sydneyu i mnoge druge, a vidjeli smo i modele poznatih brodove, željeznica i mostova. Bilo je vrlo zanimljivo i zabavno.

Nakon toga posjetili smo najveći zoološki vrt reptila u ovom dijelu Evrope, Reptilienzoo Haap, sa oko tisuću životinja. Prvo smo slušali kratko predavanje o zmijama, mogli smo se s mladim pitonom i slikati i pažljivo ga dodirnuti. Zatim smo samostalno razgledavali. U tropskoj kući vidjeli smo kameleone, krokodile, 20 vrsta zmija, insektarij s paucima i škorpionima, akvarij s piranama i dugovratim kornjačama i mnoge druge gmazove. Nastavili smo razgledavati dio zoološkog vrta na otvorenom sa varanima, leguanima, kornjačama s galapagosa, a poigrali smo se i sa zečićima i zamorcima. Vrijeme je bilo prekrasno i baš smo uživali.

Kratko smo se prošetali južnom obalom jezera Wörther, a zatim se uputili u sam centar grada Klagenfurta, glavnog grada austrijske pokrajine Koruške. Grad prati legenda o strašnom zmaju koji je obitavao u obližnjim močvarama. Upravo taj zmaj, zvan Lindwurm, je simbol grada i vidjeli smo ga na gradskom grbu i zastavi. Njegov kip smo vidjeli i na gradskom trgu Neuplatz, na kom je i Gradska vijećnica. Tijekom šetnje gradom vidjeli smo i baroknu katredalu, te saznali o obrtničkim cehovima i kako je bilo važno biti kvalitetan majstor. Nakon posjete City Arkaden

Centru krenuli smo prema Rijeci u koju smo stigli u večernjim satima.

Članovi „Dvojezičnog kluba“

Naši jezičari vole pričati i putovati

Polaznici izborne nastave Njemačkog jezika 5. i 6. razreda s geografima i vrtlarima 7. su prosinca posjetili Pyramidenkogel, najviši vidikovac u Koruškoj, i adventski sajam u gradu Veldenu.

Der Veldener Advent

Morgen früh sind wir nach Österreich gefahren. Und gleich an der Raststätte haben wir viele Souvenirs gekauft.

Zuerst haben wir einen Turm besucht. Der Turm heißt Pyramidenkogel und ist fast 100m hoch. Er ist aus Holz und Stahl gemacht. Er hat einen Panoramalift, eine große Rutsche und im

Sommer auch eine Seilbahn. Wenn es neblig (und regnerisch) ist, ist der Lift außer Betrieb.

So sind wir die 441 Stufen hinaufgegangen und auf 71m Höhe tolle Fotos gemacht. Die Leute unten haben so klein wie die Flöhe ausgesehen. Einige sind nicht

hinaufgekommen, die sind auf dem Spielplatz spielen geblieben.

Im Winter verwandelt sich Velden in einer Engelsstadt. Da können die Kinder die Engerlbackstube und die Engerlbastelstube besuchen und bei der Arbeit mitmachen. Dort haben wir die bekannte Schwimmende Krippe und den Schwimmenden Adventkranz gesehen, wie auch die Barock Krippe vor dem Falkensteiner Schlosshotel.

Die Advent-Riesenradfahrt hat uns besser gefallen. Auf dem Adventsmarkt haben wir ein wenig gekauft, vor allem: bunte Zuckerwatte, heiße Kastanien, Pommes frites und Hotdogs. Da war ein Feuer draußen. Wir haben zufrieden um das Feuer herum gesessen und gegessen. Erst am Abend sind wir nach Rijeka gekommen. Es war toll.

Tekst: Fran Justinić, 6. a
Fotografije: Dora Arbanas, 6. b

Škola u prirodi

U ponedjeljak 27. 5. 2019. 4. a i 4.b s učiteljicama Karin Felker i Svetlanom Vukić uputili su se u školu u prirodi. Ja sam jedna od učenica 4. b razreda i moje ime je Maria.

Sve je počelo dvosatnom vožnjom u Zagreb. Kada smo stigli u Zagreb, obišli smo Europski trg, Zagrebačku katedralu, Trg bana Jelačića i Muzej iluzija. Od svega najviše mi se svidio Muzej iluzija. Nakon Zagreba otišli smo u Etno selo Kumrovec. Tamo smo se upoznali sa starim načinima života. Kada je završilo obilazak Kumrovca, otišli smo u hotel na večer u bazen. Jako smo se lijepo zabavili na bazenu, a poslije bazena otišli smo spavati. Drugog dana otišli smo na doručak. Bio je delikatesan. Nakon doručka smo otišli u Muzej Krapinskih Neandertalaca. Poslije smo krenuli u Trakošćan i obišli neko jezero. Negdje blizu bio je organizirani ručak. Onda smo došli natrag u hotel. Čekali su nas bazeni, večera. Zatim je slijedio disco, nešto što smo čekali cijele školske godine. Jako smo se zabavili u disku. Trećeg dana otišli smo u Park znanosti. To je bilo jako zabavno. Po povratku smo posjetili kip Matije Gupca i Gupčevu lipu. Zatim smo otišli u Mariju Bistricu.

Obišli smo crkvu pa otišli na ručak u Lojzekovu hižu. Ručak je bio preukusan. Nakon ručka otišli smo natrag u Mariju Bistricu gdje nas je dočekala izrada licitarskih srca. Nakon Marije Bistrice uputili smo se natrag u našu Rijeku.

Iskustvo u školi u prirodi jako mi se dopalo. Generacije koje su starije od nas, nisu nam lagale. Ovo je meni bio najljepši doživljaj u mlađim razredima.

Ne zaboravi – znak na stazi koja život znači

Moram priznati da ovo nije običan sastav o učenicima 8. razreda OŠ „Gornja Vežica“ s osvrtom na izlet po Dalmaciji. Poseban je i drukčiji jer je ovo putovanje bilo završno, zajedničko putovanje moje generacije.

S nestrpljenjem smo svi očekivali taj četvrtak ujutro da krenemo na dugo očekivani put. Opuštena atmosfera uz smije, pjesmu, druženje... i kilometri sve brže prolaze.. Posjećujemo Nin, Zadar i njegove čuvene Morske orgulje koje se oglašavaju simfonijama i ostavljaju nas i turiste bez daha. Uživamo u razgledavanju, Foruma, Trga pet bunara i ostalih kulturnih znamenitosti, ali najviše uživamo u zajedništvu.

Prijeđeni kilometri i umor nisu nimalo utjecali na naše dobro raspoloženje. Dolaskom u hotel u Šibeniku druženje kao da tek počinje. Nezaobilazna disco zabava nama curama bila je izazov. Kozmetika i šminka u pretrpanim nesecerima konačno će ugledati svjetlo dana. Očekivanja su bila veća od onoga što je disko pružio, ali druženje po sobama nastavlja se dugo u noć. Igraju se igrice, gledaju se „Zauvijek susjedi“ i razočaranja nema. Ni ljutnje. Uvažavamo jedni druge jer smo svjesni da svojim postupcima upravo sada želimo pružiti ruku prijateljstva i ostati u lijepom sjećanju svima.

Poluotvorenih očiju koračamo na doručak, a pred nama su Vodice, prekrasni otok Prvić i istraživanje Šibenika. Kristalno čisto more uklanja sav umor neprospavane noći. Uživanje u moru, sunčanju, razgledavanju otoka i Grada Petra Krešimira Četvrtog pa kupanje u bazenu prebrzo je prošlo i već je uslijedio povratak u hotel.

Da, to je zadnja noć u hotelu. Sutra se vraćamo u Rijeku. Mislim da su nam

svima upravo te riječi odzvanjale u glavi cijelu noć. Iskoristili smo ju najbolje što smo znali. Dugo, dugo u noć ostali smo budni... Vrijeme neumorno teče i donosi kraj. Bilo je ovo jedno divno druženje, jedno divno učvršćivanje prijateljstva.

Svima vama koje poznajem od jaslica, vama koje sam upoznala u školskoj klupi i našim razrednicama Vesni Argentin i Tamari Broznić Škalamera koje su četiri godine trpjele naše nestašluke, zahvaljujem što ste utkani u mozaik moga djetinjstva na početku staze koja život znači.

Bruna Mišćević, 8. b

SI ĆEMO NEDEJU SKUPA NA KRIMEJU

Sport je jedan od najboljih načina kako pravilno razvijati cjelokupnu osobnost.

Nogomet nazivaju najvažnijom sporednom stvari na svijetu. Iza nas je Svjetsko nogometno prvenstvo održano u Rusiji. Potaknuta izvrsnim rezultatom hrvatske reprezentacije, prisjetila sam se našega sugrađanina, Sušačanina, nekadašnjeg vrsnog igrača, a danas uspješnog nogometnog trenera. Starije generacije pamte ga po virtuoznoj igri i postignutim zgodicama, a mlađi naraštaji učili su od njega

Gdje ste odrasli?

Odrastao sam na Sušaku. S roditeljima sam živio na Podvežici, pokraj Osnovne škole „Vežica“. Često sam odlazio kod none na Trsat gdje sam imao puno prijatelja.

Kako pamтите Sušak svoga djetinjstva i mladosti?

Sušak se jako promijenio u svakom pogledu. U prošlosti je bilo puno više zelenih površina, vrtova, voćnjaka, a manje kuća, zgrada i automobila. Tako smo mi djeca imali više prostora za igranje.

Po čemu pamтите svoje djetinjstvo? Kojih ste se igara najčešće igrali i gdje?

Imao sam prekrasno i bezbrižno djetinjstvo te puno prijatelja s kojima sam se igrao veliki dio dana. Imali smo jako puno prostora za igru te smo izmišljali razne igre. Najčešće smo, naravno, igrali nogomet, pokraj kuće na šljunkovitom igralištu, na školskom igralištu ili u Dolcu na Trsatu. Popularne igre bile su lovice s loptom ili bez nje, skrivača, oduzimanje polja, cip – cop... Vrlo često smo se natjecali tko će se popeti više na stablo. Ljeti smo smišljali što neobičnije skokove u more.

svoje prve nogometne korake na zelenom travnjaku.

Od najranijega djetinjstva, na Vežici i Sušaku, Danko Matrljan, pokazivao je interes i ljubav prema lopti i nogometu. Prisjećajući se svog djetinjstva i mladosti, prvih treninga i klubova u kojima je igrao, Danko Matrljan podijelio je s nama dio svojih sjećanja i uspomena.

Iz Vašega odgovora vrlo se lako može zaključiti da je nogomet Vaša velika ljubav. Kada ste i gdje započeli svoj sportski put?

Svoj sportski put započeo sam u pionirima NK „Orijent“ s dvanaest godina. Tu sam ostao narednih deset godina dok nisam otišao u NK „Rijeka“.

Što vam znači „Orijent“?

„Orijent“ je simbol Sušaka i za sve nas Sušačane od velikog je značaja. To možemo

iščitati i iz mota kluba „Orijent se voli od malih nogu“ ili iz tvrdnje „Ti si del života moga i ti ćeš vavek to i bit.“ Ponosni smo da naš „Orijent“ sljedeće godine slavi svoj stoti rođendan.

Tko vam je bio najveći sportski uzor?

Imao sam više uzora. Neke starije igrače koje sam gledao kako igraju, trenere koji su me trenirali i davali mi savjete kako bi postao što bolji igrač i čovjek.

Tko vam je na sportskom putu pružio najveću podršku?

Najveća podrška i uzori u ponašanju bili su mi moji roditelji. Svojim savjetima i ogromnom

ljubavju podržali su me u svim mojim nastojanjima da uspijem postati ono što sam želio kao dijete. Neizmjerne sam im zahvalan na svemu što su učinili za mene. Kasnije sam imao i podršku trenera te starijih igrača od kojih sam puno naučio.

Za koje ste sve klubove igrali tijekom svoje nogometne karijere?

Počeo sam u školi nogometa NK „Orijent“ u kojoj sam proveo šest godina, a zatim sam četiri godine igrao u seniorima kluba. Profesionalno sam nogomet igrao deset godina, od toga pet godina u NK „Rijeka“, godinu dana u španjolskom klubu „Logrones“ te četiri godine u francuskom klubu „Orleans“. Po povratku iz Francuske igrao sam u NK „Pomorac“ iz Kostrene, NK „Grobničan“, NK „Buje“ i u NK „Borac“ iz Bakra gdje sam i završio svoju igračku karijeru.

Koji događaj ili utakmicu najviše pamтите?

Za mene bi to svakako bila utakmica NK „Rijeka“ i NK „Real“ iz Madrida koja se odigrala na stadionu Kantrida davne 1984. godine. U toj sam utakmici postigao zgoditak te smo na kraju pobijedili 3 : 1.

Možete li usporediti profesionalne igrače u svoje vrijeme i ove danas?

Profesionalni nogometaš kao i svaki drugi sportaš treba živjeti sportskim načinom života uz puno odmora nakon napornih treninga i utakmica. Svakako treba paziti na zdravu i primjerenu prehranu te izbjegavati izlaske do kasnih sati kao i uživanje alkohola, cigareta i drugih nedozvoljenih sredstava. Tijelo sportaša mora biti pripremljeno za velike napore koji ga očekuju.

Danas ste u ulozi nogometnog trenera. Što je, prema vašem mišljenju, lakše, biti igrač ili trener?

Obje uloge imaju svojih ljepših i manje lijepih strana. Teže je biti igrač zbog napornog tjelesnog rada, a trener je teže biti zbog

većega stresa i odgovornosti za rezultat. Trener se također mora brinuti o svakom igraču, imati korektan odnos s igračima i biti

primjer koji igrači trebaju slijediti.

Koja je i kolika uloga obitelji u životu svakoga sportaša?

Uloga obitelji iznimno je velika i važna. Obitelj daje podršku i energiju osobito u onim kriznim trenucima kada se dogode slabiji rezultati. Uz podršku obitelji puno je lakše prihvatiti neuspjeh u sportu.

Što bi djeci koja se odlučuju baviti sportom trebalo poručiti?

Moja poruka je vrlo jednostavna. Uživajte u onome što radite, vjerujte u sebe i svoje sposobnosti. Budite ustrajni i uporni te nemojte odustajati kod prve i ostalih prepreka već još više ulažite u svoj rad kako bi ostvarili svoj san.

Danas se živi drukčije nego u vrijeme Vašega djetinjstva i mladosti. Sve je manje kretanja i boravka na otvorenom, sve je češća uporaba mobitela, računala... Što mislite o važnosti bavljenja sportom u vremenima koja tek dolaze?

Smatram da je svaki oblik tjelesne aktivnosti važan za psihofizički razvoj mlade osobe. Sport je jedan od najboljih načina kako pravilno razvijati cjelokupnu osobnost. Živimo u vrijeme velikih i brzih tehnoloških dostignuća te je nužno promicati vrijednosti bavljenja sportom već od rane predškolske i školske dobi.

Mia Orman, 8. b

ATLETSKO PRVENSTVO

Zahvaljujući prvome mjestu na školskom županijskom prvenstvu iz atletike za 7. i 8. razrede moja je ekipa 20. 5. 2019. otišla na državno prvenstvo u Split. U našoj ekipi, to jest, u ekipi OŠ Gornja Vežica bili su Lucian, Jerko, Luka, Damjan, Borna, Leo, David, Ivan, Matija, Luciano, Lovro i ja. Vodio nas je profesor Predrag Matić.

Natjecali smo se u skoku u vis i dalj, bacanju kugle i vorteksa te u trčanju dionica od 100, 300, 800 metara i štafete. U štafeti smo trčali 100, 200, 300 i 400 metara i osvojili 10. mjesto. Pojedinačno sam najbolji rezultat osvojio ja. Skočio sam 5.14 metara u dalj i osvojio 10. mjesto. U ukupnom smo poretku škola bili 16. Putovali smo busom i to pet sati uz stajališta. S nama su u busu bile cure iz škole Matulji s kojima smo se jako dobro sprijateljili. Uz Matulji, bile su dvije ekipe iz Istre. Jedna je bila muška, a druga ženska. Smjestili smo se u hotelu Medena u Trogiru. Hotel je bio prelijep, imao je ogromnu blagovaonicu i ogromno predvorje koje su dijelile dvije recepcije. U

predvorju je bila suvenirnica, kafić i četiri ogromna kauča. U jednoj zgradi su bili dječaci, a u drugoj djevojčice. Sobe su bile dvokrevetne i trokrevetne. Jako je blizu bila plaža, ali je hotel imao i bazen. Čekala su nas tri košarkaška, dva nogometna, jedan odbojkaški i tri teniska terena. Puno smo vremena proveli igrajući nogomet i odbojku. Vani smo smjeli biti do 23 sata, ali smo s curama iz Matulja otišli u Jerkovu, Ivanovu i Matijinu sobu. Tamo smo do dva ujutro puštali glasnu muziku, jeli, zezali se i pričali preko balkona sa susjedima. Buđenje je bilo u 7:30, a doručak u 8:00. Hrana je bila izvrsna. Nakon jela smo otišli u sobe i u 11:00 izišli iz hotela. Trebali smo se voziti dva sata kako bismo došli do stadiona u Splitu gdje je bilo državno natjecanje. Kući smo se vratili 21.5. u 23 sata.

Ova avantura će mi zauvijek ostati u lijepom sjećanju i nadam se da ću se u taj hotel vratiti i sljedeće godine kao osmaš sa svojom generacijom.

Nino Naglić, 7. c

Lutkarska predstava : Palačinka mog života

Najviše mi se sviđela Hrvatska palačinka jer je probudila melodiju u meni.

Luka Rukavina

Najviše mi se sviđelo kad je bacao namirnice na stol. Poruka: Uvijek se trebam veselit dok kuham.

Loredana Hrelja

Najbolji dio mi je kada je balancana pjevala, kada je blitva plesala i kada je kuhar napravio palačinku. Poučila me da moram jesti različite stvari.

Filip Ljubetić

Predstava je sama po sebi šaljiva. Najviše mi se sviđelo kada su rekli da je to Lidija Bačić među skutama i da je jaje u kinder jajetu jer je pun iznenađenja.

Noelle

Predstava me poučila da se upornost isplati. Najviše mi se sviđelo kad je pobijedila Hrvatska palačinka.

Dorijan

Najviše mi se sviđelo kada je blitva počela pjevati. Poučilo me da kuhanje može biti zabavno i smiješno.

Ivan Šuperina

Najzanimljivija mi je bila ona opera patlidžana Balancana. Poruka: Uz timski rad sve se može.

Vijesti o lutkoforu

Dana 7. svibnja u posjet 4. a i 4. b došli su glumci iz Lutkarskog kazališta. Veselo smo ih dočekali. Glumci iz kazališta su nam pokazali od čega se sve sastoji kazalište. Izrađivali smo praščiće, vukove i kućice. Odglumili smo modernu predstavu Tri praščića. Ovo je bilo nezaboravno iskustvo.

Ana Kurilić, 4. b

Natjecanje „Supertalent“

Predstavilo se 10 natjecatelja od 3. – 6. razreda. Pobjednica Leda Liverić zapisala je svoje dojmove.

Sve je počelo u prvom polugodištu, negdje prije zimskih praznika, dok smo Marta i ja razmišljale hoćemo li se prijaviti na supertalent. Svaki smo dan prije supertalenta ostajale nakon škole da osmislimo, uvježbavamo i napravimo cijelu koreografiju, iako smo uz to svaki dan imale puno zadataka i ispita. Pa kome ne bi bilo naporno svaki dan ostati nakon škole vježbati, smišljati koreografiju i još dobiti ideju za kostim koji ćemo nositi i još učiti i pisati zadaću, da ne spominjemo ostale aktivnosti u školi i treninge. Skoro smo odustale.

Ipak smo Lola Budiselić, Marta Šegota i ja ustrajale te s velikom tremom izašle na pozornicu i otplesale kako treba. Kada smo čule taj „vrisak“ na kraju, mi smo bile presretne. Kada je došao dan da saznamo tko je bio prvi, mi nismo mogle vjerovati da smo pobijedile. Budući da smo imale jako veliku podršku, cijeli je razred pukao od sreće.

Sve tri smo svima jako zahvalne za glasove i za podršku koju smo dobile.

I poklon nam se jako svidio.

Leda Liverić, 5. a

Koncert maloga zbora

Cijelo smo polugodište vježbali za nastup 22. 5. i nestrpljivo ga iščekivali. Bili smo jako uzbuđeni. Jedva smo dočekali nastup. Veselo smo otpjevali neke pjesme, kao što su Brat, Kad si mići, Cvjetni puteljak ili Mjesečev pjesnik. Svi smo se jako dobro zabavili. Raspjevali smo se i nasmijali. Bilo je super!

Tajana Brezovac, 4. b

Parliamo italiano

AL RISTORANTE „BELLA VISTA“

Giovanni è un uomo d'affari. Lui è di Milano e ha 58 anni. Giovanni ha una grande famiglia: la moglie Maria e due grandi figlie Anna e Stefania. Ieri lui è partito da Milano a Roma per lavoro e sarà lì per tre giorni.

Adesso Giovanni si trova a Roma, in un bel albergo in centro città. Lui ha fame e un amico gli ha raccomandato un buonissimo ristorante romano „Bella Vista“. In questo momento Giovanni è al ristorante e ordina il cibo.

Il cameriere: Benvenuti al nostro ristorante „Bella Vista“!

Giovanni: Buongiorno!

Il cameriere: Ha prenotato un tavolo?

Giovanni: Sì, ho prenotato all'ultimo momento!

Il cameriere: Bene! Venga con me! Si accomodi qui, prego!

Giovanni: Grazie!

Il cameriere: Che cosa prende per l'antipasto?

Giovanni: Io prendo il tipico antipasto romano. Prendo il prosciutto crudo con il melone e un po' di olive.

Il cameriere: Ottima scelta!

DOPO 15 MINUTI

Il cameriere: Tutto bene?

Giovanni: Sì, molto buono!

Il cameriere: Che cosa prende per il primo piatto?

Giovanni: Per il primo io prendo il risotto con le verdure.

Il cameriere: E da bere?

Giovanni: Il vino bianco di casa, grazie!

DOPO 20 MINUTI

Il cameriere: Tutto bene?

Giovanni: Sì, buonissimo!

Il cameriere: Che cosa prende per il secondo piatto?

Giovanni: Prendo l'arrosto di pollo con il purè e un'insalata. E una bottiglia di acqua minerale.

Il cameriere: Tutto bene?

AL RISTORANTE

Giovanni: Sì, il cibo è buono però il piatto è rotto.

Il cameriere: Mi dispiace! Porto subito un altro.

Giovanni: Per dessert prendo la macedonia di frutta e una tazzina di caffè.

Il cameriere: Benissimo! Come paga?

Giovanni: Pago con la carta di credito.

Il cameriere: Il conto arriva subito!

Giovanni: Grazie mille!

Gruppo italiano, 7^a e 7^b classe

Verbi che si usano al ristorante

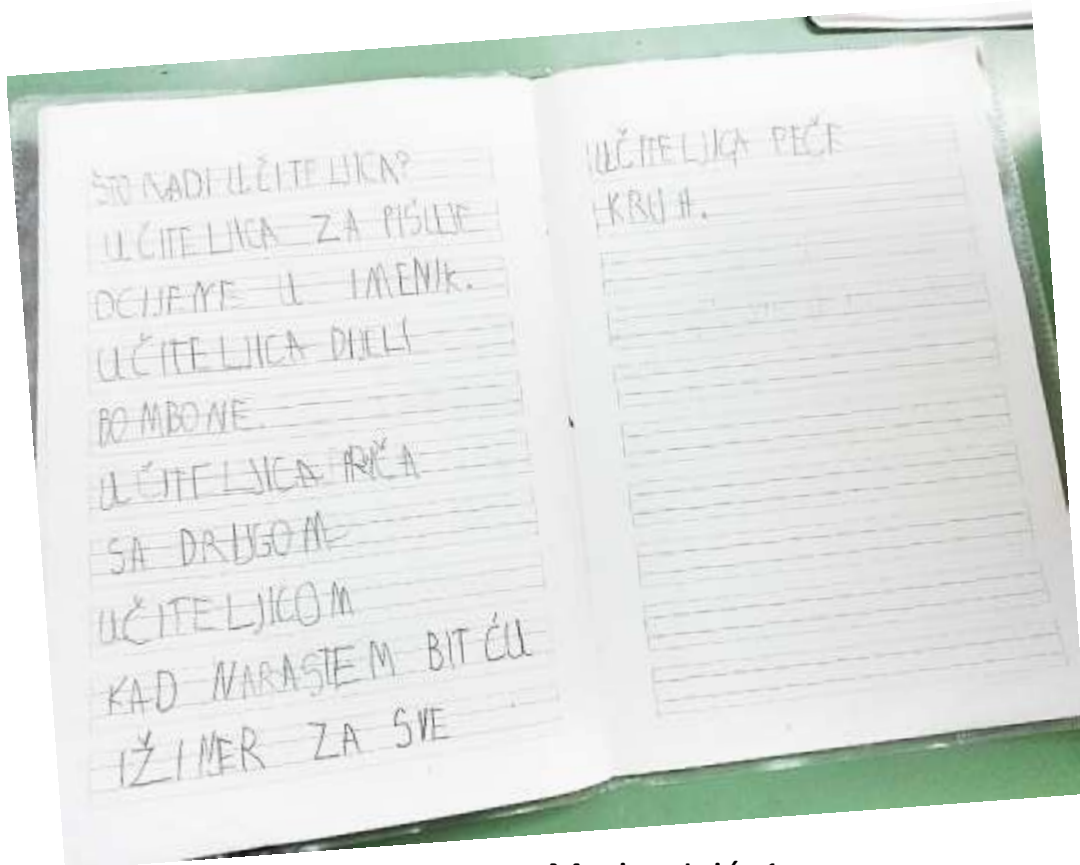
 Insegnante d'italiano

Iz đaćkih bilježnica

Već smo puno naučili, a najviše o svojoj učiteljici.

Marino Ivić, 1. a

Dominik Grgur, 1. a

Moja obitelj

Moja mama voli raditi svijeće.

Moj tata je na brodu.

Moj dida je uvijek doma.

Mila Vukušić, 1. b

Moja obitelj

Moj tata voli ljeto.

Moja mama mene puno voli.

Ja volim svoje roditelje.

Volim ljeto jer ronim s tatom.

Robert Pehar, 1. b

Moja obitelj

Moj tata voli ljetu.

Moja mama mene puno voli.

Ja volim svoje roditelje.

Volim ljetu jer ronim s tatom.

Robert Pehar, 1. b

Što radi učiteljica

Učiteljica uči svoje učenike.

Učiteljica nas vodi na školsko igralište.

Učiteljica nas uči slova.

Učiteljica nas podupire.

Učiteljica nas pazi.

Učiteljica nas umiruje.

Učiteljica nas nasmijava.

Učiteljica nas voli.

Učiteljica nas vježba.

Učiteljica nas vodi u kazalište lutaka.

Kad narastem bit ću nogometaš

zato što volim nogomet.

Dominik Grgur, 1. a

Crtica iz razgovora u 1. b

Lea: Trebala bih ići
oftamologu.

Mia: Što imaš afte?

Mia
Knežević, 1. b

(Oftamolog je specijalist
za oči.)

Moj prijatelj

Opisivat ću svog prijatelja Nou. Upoznao sam ga dok smo bili bebe. Visok je i snažan. Na veselom licu ističu mu se smeđe oči. Ima kratku crnu kosu. Voli se odijevati sportski, ali mu je najdraže kada nosi plavu majicu na kojoj je nacrtana šuma. Jako je hrabar i povjerljiv i uvijek će pokušati riješiti probleme koje imam. Jako se volimo igrati. Lijepo pjeva. Jako dobro igra nogomet. Može pomicati ušima. I on je najbolji mogući prijatelj.

Matej Sabo, 2. a

Moj prijatelj Alan

Višeg je rasta. Lice mu je duguljasto i nasmijano. Oči su mu krupne, smeđe i vesele. Ima crnu, kratku i urednu kosu. Voli nositi tamniju obuću. Vitkog je stasa. Mlađe je dobi. Veoma je veseo, razigran, odan, povjerljiv, osjećajan i hrabar. Kada smo zajedno dijelimo znanje i zabavljamo se. To dobro utječe na nas. Jako je dobar prijatelj. Prijateljstvo čuvamo tako da se družimo jedan s drugim.

Thomas Velčić, 2. b

Moja prijateljica

Moja prijateljica zove se Karla. Srednje je visine i normalnog stasa. Lice joj je okruglo, veselo i nasmijano. Oči bademastog oblika plave su boje i ima valovitu smeđu kosu. Voli nositi šarenu odjeću. Povjerljiva je, rado pomaže i osjećajna je. Najbolje smo prijateljice, oko svega se slažemo i poštujemo jedna drugu.

Morena Erceg, 2. b

OPIS MAME

Moja mama je srednjeg rasta i pomalo debeljuškasta. Kosa joj je srednje dužine, crne boje i ima šiške. Oči su joj smeđe boje, a usta lijepa i zaobljena.

Lice joj je duguljasto. Voli nositi majice s ukrasima i uske traperice. Rado kuha. Voli raditi. Rado mi pomaže. Volimo ići zajedno po trgovinama i kupovati.

Mia Manzoni, 2. a

Naša teta kuharica

Visoka je i snažna. Ime joj je Katarina. Na debeljuškastom licu ističu se oči kojima žmirka i nasmiješena usta. Ima kratku i ravnu kosu. Ima pravilan nos. Uvijek oblači bijelu majicu, bijele hlače i bijele papuče sa srcem i ukrasnom kopčom.

Na sebi voli nositi kapu i pregaču. Jako je vesela i nasmijana.

Matej Sabo, 2. a

Teta kuharica je velika, snažna i pomalo debeljuškasta. Glava joj je bucmasta, a na njoj su male oči s kojima žmirka. Kosa joj je kratka i plava. Usta su joj uvijek nasmijana. A lice blijedo. Odjevena je u bijele hlače, majicu kapu, pregaču i klompe sa srčekom. Ona je vesela i rado pomaže. U ruci nosi kuhaču.

Mia Manzoni, 2. a

Opisivat ću našu tetu kuharicu. Ona je visoka. Malo je snažnija. Ima bucmasto lice. Oči su joj sitne. Ima plavu boju kose. Ona je uvijek nasmijana. Na glavi ima bijelu kapu. Ima majicu kratkih rukava. Preko majice ima pregaču. Pregača joj je do koljena. Pregača ima jedan veliki džep. Ima i bijele hlače. Na nogama ima bijele klompe s velikim crvenim srcem. Klompe joj krasi i bijela kopča. Ima bijelu kuhaču. Uvijek je nasmijana i voli pričati viceve. Njen posao je zahtjevan, ali ona ga odlično obavlja.

Andžela Tečić, 2. a

Život s druge strane

Suze naviru dok shvaćaš
Da više nije uz tebe
Sjećanja i slike gore u očima
Dok ne shvatiš da to sve nije u tvojim
moćima
I plačeš noćima
Ne vidiš smisao
Sve je tmurno
Mrak mi je na oči pao
Sad više nema toplu peć
Pa ne može u topal krevet leć
Nema ni šipku za zgibove
Ili običan wc
A mogao je sa svojom djecom bit
I pametno vrijeme provodit
Onu neizrečenu tajnu
Noge klecaju, a
Usne pucaju
Pitajući samog sebe kako završio je tu
Zbog kojih odluka će pet godina ležat,
trulit
Oči pune očaja
I oči znaju
Znaju onu mračnu stranu
Iza sivih rešetka
Zadnje kapi niz obraz vjetra klize.
U praznini puše, bez cilja.

Volio me „kao“

Ali sada gledam ga
Život više normalan nije
Sad smeđu zatvorsku vodu pije
Kiša ko iz kabla lije dok
Sloboda polako nestaje, a
Ova bol nikad ne prestaje

David Cenger Skroče, 8. a

Samotna pjesma

Usamljeni galeb u tišini
razmišlja
na glavi brončanog spomenika.
Pod umornom urom nitko ne prolazi.

Damjan Žigo, 8. b

Jesenja večer

Večer obgrlila uspavani grad.
Slučajni prolaznik
zašušti zlatnim lišćem.
Pod uličnim lampama
izmaglica prigušene svjetlosti.
Na uglu kestenjar
promrzle prste grije,
a miris pucketavih loptica
leprša u tihu jesenju noć.

Mia Orman, 8. b

Dovoljan je samo kamenčić

Prije mnogo godina svugdje se širila tama. Sva su bića tada samo besciljno lutala kao tiha i tmurna magla duboko u noći bez najtišeg šaputanja ili najmanjeg svjetla. Ona nisu imala osjećaja, ona nisu mogla razmišljati. Nisu bila sposobna za divne snove i najgore noćne more. Nisu znala plakati, nisu se znala smijati. Nisu se bojala ni najmračnije sjene, ni najgušće magle.

Sve do jednoga dana kada se jednom tamnom biću nije ukazalo jedno malo svjetlo. Sitni kamen obojan najljepšim bojama. Njegov je sjaj oslijepio skoro svaki par očiju. Osim jednoga. Te male stisnute oči koje su do tada gledale samo crnilo, zasjale su vidjevši nešto veće od samog kamena. Prvi osjećaji, znatiželja, strah i ljubav pronašli su svoje mjesto u, do tada, neotkrivenom

srcu. Sada je ono osjećalo obavezu da štiti onaj blještavi

kamen. Oči, kao zlatne iskrice, još su se dugo vremena vrtjele oko svoga otkrića. I, iako su se prvi put susretale s osjećajima, brižno su štitile taj izvor svjetlosti kako ne bi zalutala neka slijepa magla i upila svu sreću i boje. Ono tamno lice obraslo je srećom, kao oaza. Iako je sitni glas u njemu i dalje zadovoljno pjevušio, strah i ljubav doveli su do ideje o dijeljenju svega postignutoga. Skrivanje je postalo suvišno kada su ga zamijenili snovi o neprestanome svjetlu iz svih smjerova. Ali tamna su bića dolazila prije ideja pa su se ona dva uporna oka smjestila u kamenu i štitila ga iznutra. Nakon perioda ukočenosti u malome prostoru, došla su do ideje.

Ono tamno srce preplavilo je zlato, a ona nesretna duša, boje u svim nijansama, smjerovima i oblicima. Snaga mišića, sreće i ljubavi razbila je kamen u milijarde sitnih

komadića. one besciljne magle sada su letjele kao vjetar, a ono zlatno srce rasulo se u tisuće dijelaka. Kao golemi val prašine, dragulja i osjećaja zaplovio je u neizbrisive površine, zatkao i najmanju rupu u tami i uz pomoć vremena, svaka je boja našla svoje mjesto, svaki maleni dio onog čuvenog otkrića rasuo se zaustavivši crnilo i uništivši ga.

Zato, kada god osjetimo nesreću, tamu ili usamljenost, dovoljno je samo dignuti glavu prema zvijezdama, prema tisuću komadića zlata onog srca i sjetiti se da i u najvećem crnilu postoji svjetlo i sreća u koje moramo vjerovati kako bi oni prevladali jer dovoljno je samo sićušno svjetalce za osvjetljenje beskrajne tame.

Učenci na županijskim natjecanjima

Hrvatski jezik

Matija Kukuljan, 8. b – 1. mjesto

Mia Orman, 8. b – 10. mjesto

Erin Devčić, 8. b – 10. mjesto

Lana Pivaš, 8. a – 12. mjesto

Lidrano

David Cenger Skroče, 8. a – literarni rad

David Crnčić, 5. c – literarni rad

Nikola Vukas, 7. a – novinarski rad

Bruna Mišćević, 8. b – novinarski rad (širi izbor državne razine)

Mia Orman, 8. b – literarni rad

Damjan Žigo, 8. b – literarni rad

Engleski

Mia Orman, 8. b – 5. mjesto

Damjan Žigo, 8. b – 8. mjesto

Matematika

Nereo Rundić, 6. a – 2. mjesto

Tomislav Štefanac, 6. c – 2. mjesto

Marko Drozdek, 8. a – 5. mjesto

Nina Pavletić, 5. a – 8. mjesto

Dora Oštrić, 7. c – 8. mjesto

Biologija

Damjan Žigo, 8. b

Fizika

Marko Drozdek, 8. a – 2. mjesto

Mia Orman, 8. b – 15. mjesto

Kemija

Marko Drozdek, 8. a – 7. mjesto

Povijest

Evelin Francetić, 8. a – 16. mjesto

Geografija

Nina Pavletić, 5. a – 1. mjesto

Miko Ivano Lovrić, 5. a – 2. mjesto

Tibor Požgaj, 5. c – 4. mjesto

Nereo Rundić, 6. a – 2. mjesto

Rando Pelosa, 7. b – 1. mjesto

Tehnička kultura

Nina Pavletić, 5. a – 3. mjesto

Tomislav Štefanac, 6. c – 2. mjesto

Jerko Radić, 8. b – 6. mjesto

Damjan Žigo, 8. b – 2. mjesto

TZK

Odbojka (ž) – 7./8. razredi – 3. mjesto

Kros (ž) – 7./8. razredi – 7. mjesto

Kros (m) – 7./8. razredi – 6. mjesto

Atletika (m) – 7./8. razredi – 1. mjesto

Informatika

Tibor Požgaj, 5. c – 2. mjesto

Niko Damjanović, 7. b – 3. mjesto

Vjeronauk

Adriano Tončinić, 7. b

Tomislav Štefanac, 6. c

Nora Ljubetić, 6. c

Noa Blažek, 7. c

13. mjesto kao grupa

Islamski vjeronauk

Ajna Ismaili, 5. a – 2. mjesto

Digitalne igre: (kreirala učiteljica Gracijela Orobabić) ☺

Jobs <https://wordwall.net/resource/444236>

Classroom furniture

<https://wordwall.net/hr/resource/361914>

School subjects

<https://wordwall.net/hr/resource/361938>

My home

<https://wordwall.net/hr/resource/361956>

Some or any

<https://learningapps.org/view6918223>

How much or How many

<https://learningapps.org/view6917936>

Seasons and Weather – 5 Games Matrix

<https://learningapps.org/view6875347>

Label the

Food <http://learningapps.org/view6790390>

Food

Categories <http://learningapps.org/view6790529>

Učenci na državnim natjecanjima

Geografija

Nereo Rundić, 6. a – 1. mjesto

Nina Pavletić, 5. a – 4. mjesto

Rando Pelosa, 7. b – 8. mjesto

Atletika (m) – 7./8. razredi – 16. mjesto

Matematika

Nereo Rundić, 6. a – 2. mjesto

Tomislav Štefanac, 6. c – 12. mjesto

Islamski vjeronauk

Ajna Ismaili, 5. a – 8. mjesto

XVIII. ŽUPANIJSKA SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE

RIJEKA, 17. SVIBNJA 2019.

Predstavili smo se ogrlicama i naušnicama od
recikliranoga papira te balzamima za usne.

Za ogrlice i naušnice su zaslužne učiteljice Manuela Stančić i Sanja Marušić Vukasović uz podršku marljivih ruku Gordane Grujić, a za balzame učiteljice Mateja Šustić i Tamara Broznić Škalamera.

